

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๑๘/๒๕๕๕
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๐๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๗ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง	{	จังหวัดนครราชสีมา	ผู้ฟ้องคดี
		บริษัท ดีโคเทค จำกัด โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๔/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ ๒๕๒/๒๕๕๑ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีโดย
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ตามคำสั่ง
กรมราชทัณฑ์ ที่ ๙๒๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้ตกลงทำสัญญาจ้าง
เลขที่ ๑/๒๕๕๔ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีให้ทำการก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา
อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๒๐ รายการ ในราคาค่าจ้างเป็นเงินทั้งสิ้น
๓๕,๔๙๔,๓๓๙.๙๕ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของ
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาชาตุดทอง ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔
จำนวนเงิน ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท มามอบให้ผู้ฟ้องคดี ต่อมา วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔
ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทำบันทึกการส่งมอบสถานที่ก่อสร้าง และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดี

/เริ่มเข้าทำงาน...

เริ่มเข้าทำงานก่อสร้างในวันเดียวกัน ซึ่งจะครบกำหนด ๓๐๐ วัน ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ (แต่ความจริงจะครบกำหนด ๓๐๐ วัน ในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ มิใช่วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕) ผู้ถูกฟ้องคดีได้เริ่มเข้าทำงานวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และได้ส่งมอบงานพร้อมรับเงินค่าจ้างแล้วจำนวน ๕ ครั้ง คือ (๑) ส่งมอบงานรายการที่ ๑๙ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๓๖๕,๒๗๕ บาท (๒) ส่งมอบงานรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ งวดที่ ๑ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๕๒๐,๐๐๐ บาท (๓) ส่งมอบงานรายการที่ ๑ งวดที่ ๑ รายการที่ ๒ งวดที่ ๒ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๒๘๐,๐๐๐ บาท (๔) ส่งมอบงานรายการที่ ๑ งวดที่ ๒ รายการที่ ๒ งวดที่ ๓ รายการที่ ๓ งวดที่ ๒ รายการที่ ๕ งวดที่ ๑ รายการที่ ๖ งวดที่ ๑ รายการที่ ๗ งวดที่ ๑ รายการที่ ๑๑ งวดที่ ๑ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท (๕) ส่งมอบงานรายการที่ ๓ งวดที่ ๓ รายการที่ ๕ งวดที่ ๒ รายการที่ ๖ งวดที่ ๒ รายการที่ ๗ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ รายการที่ ๑๑ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๒,๒๔๐,๐๐๐ บาท รวมรับเงินค่าจ้าง ๕ ครั้ง เป็นเงิน ๙,๒๐๕,๒๗๕ บาท

ต่อมา วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ อันเป็นวันสิ้นสุดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้ถูกฟ้องคดีตามหนังสือที่ มท ๐๙๒๘/๙๓๐๘ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ให้ชำระค่าปรับเป็นจำนวนเงินวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดให้แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ ร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการที่กรมราชทัณฑ์จะยกเลิกสัญญาก่อสร้างดังกล่าว เพราะทำงานไม่แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาชี้แจงข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๑๑๔๐๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง เงินค่าปรับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้นตามระเบียบดังกล่าวหรือไม่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีว่า ยินยอมเสียค่าปรับอันเนื่องมาจากความผิดที่เกิดจากการกระทำของบริษัทให้แก่ทางราชการตามระเบียบโดยไม่มีเงื่อนไข ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้ (๑) ตรวจรับงานครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินค่าจ้าง ๒,๘๗๙,๖๑๐ บาท

//(๒) ตรวจรับงาน...

- (๒) ตรวจรับงานครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เป็นเงินค่าจ้าง ๒,๘๗๐,๐๐๐ บาท
 (๓) ตรวจรับงานครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินค่าจ้าง ๑,๔๙๕,๐๐๐ บาท
 (๔) ตรวจรับงานครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นเงินค่าจ้าง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
 รวมเป็นเงินค่าจ้างที่รับมอบงานครั้งที่ ๖ ถึงครั้งที่ ๙ จำนวน ๘,๕๕๔,๖๑๐ บาท

ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๗๓๓ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๖ และหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๑๑๔๕๙ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่า ผู้ฟ้องคดีได้สั่งให้เรือนจำกลางนครราชสีมาประสานงานกับโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมา ช่วยตรวจสอบการแบ่งงวดงาน และการจ่ายเงินค่าปรับในแต่ละงวดงานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีเสนอขอผ่อนปรนชำระค่าปรับกรณีผิดสัญญาจ้างว่ามีความเหมาะสมเพียงใด และมูลค่าของงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ก่อสร้างไปแล้วและยังมีได้เบิกจ่ายเป็นเงินเท่าใด เพื่อนำมาประกอบการพิจารณากำหนดผ่อนปรนชำระค่าปรับในแต่ละงวด โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและมีให้ทางราชการเสียหายซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้สั่งให้ยุติเรื่องดังกล่าว

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา โดยตกลงยินยอมแก้ไขงวดงานเพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอนการทำงานที่แท้จริง และเพื่อให้เกิดสภาพคล่องในหลายรายการปรากฏตามรายละเอียดในสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๓๘๗๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และหนังสือด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๒๘/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยด่วนและผู้ฟ้องคดีได้รับรายงานจากเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีการนำวัสดุที่ใช้ในการปรับปรุงเรือนจำเข้ามาเพิ่มเติมตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ เป็นต้นมา มีการหยุดงานต่อเนื่องในเดือนกรกฎาคมจนถึงปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีความพยายามหรือพฤติการณ์ใดๆ ที่แสดงว่าได้ใช้ความพยายามที่จะรีบทำงานจ้างให้แล้วเสร็จ ทั้งระยะเวลาของสัญญาได้สิ้นสุดตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามิเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๕๒๙๘ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป และจะบังคับเอาค่าปรับและค่าเสียหายอื่นจากหลักประกันสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ แล้วได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ อุทธรณ์คำสั่ง

/บอกเลิกสัญญาจ้าง...

บอกเลิกสัญญาจ้างต่อผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่าคำสั่งบอกเลิกสัญญาจ้างดังกล่าวคลาดเคลื่อน ต่อข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายหลายประการจึงขอให้เพิกถอน ซึ่งกระทรวงยุติธรรมผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เห็นว่า การบอกเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีชอบแล้ว ไม่มีเหตุผลที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่ง และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยช ๐๗๒๘/๒๑๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๗ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้ว

การที่ผู้ฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญาให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับเป็นเงินวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ รวม ๓๗๕ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๓,๓๑๐,๓๗๗.๕๐ บาท และเรือนจำกลางนครราชสีมาได้เบิกเงินค่าจ้างค้างจ่าย (งวดที่ ๑) จำนวน ๒,๙๗๙,๖๑๐ บาท ส่งเป็นเงินค่าปรับทั้งจำนวน เมื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายแล้ว คงเหลือเงินส่งชำระเป็นค่าปรับจำนวน ๒,๙๕๑,๗๖๓ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังคงค้างชำระค่าปรับอีกจำนวน ๑๐,๓๕๘,๖๑๔.๕๐ บาท และได้เบิกจ่ายค่าจ้างค้างจ่าย (งวดที่ ๒) จากการตรวจรับงานครั้งที่ ๗ ถึงครั้งที่ ๙ รวม ๓ ครั้ง เป็นเงิน ๕,๕๖๕,๐๐๐ บาท ส่งชำระเป็นค่าปรับทั้งจำนวน เมื่อหักภาษี ณ ที่จ่ายแล้วคงเหลือเงินส่งชำระเป็นค่าปรับจำนวน ๕,๕๑๒,๙๙๑ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงยังคงค้างชำระค่าปรับอีกจำนวน ๔,๘๔๕,๖๒๓.๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าปรับจำนวน ๔,๘๔๕,๖๒๓.๕๐ บาท ไปชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งให้ชำระเงินค่าปรับแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงินค่าปรับมาชำระภายในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ แจ้งริบหลักประกันไปยัง ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาชาตุดทองให้นำส่งเงินหลักประกันสัญญาจำนวน ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท แก่ผู้ฟ้องคดีภายใน ๑๕ วัน ซึ่งผู้ค้ำประกันได้ส่งเงินหลักประกันจำนวน ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้วเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินดังกล่าวมาหักออกจากเงินค่าปรับที่ค้างจำนวน ๔,๘๔๕,๖๒๓.๕๐ บาท แล้ว คงเหลือเงินค่าปรับที่ยังค้างชำระอีก ๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท และผู้ฟ้องคดีได้นำเงินหลักประกันส่งเป็นรายได้แผ่นดินเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าปรับที่ยังค้างชำระจำนวน ๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท มาชำระภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่ได้รับหนังสือ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๗ แล้วเพิกเฉยไม่นำเงินค่าปรับดังกล่าวมาชำระภายในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

/การที่...

การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยไม่นำเงินค่าปรับมาชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จึงเป็นการผิดนัด ต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๗ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีนำเงินหลักประกันสัญญาที่ส่งริบมาหักออกจากเงินค่าปรับ คิดเป็นดอกเบี้ยผิดนัดจำนวน ๖๒,๗๒๗.๒๑ บาท และต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยผิดนัดของต้นเงินค่าปรับที่ยังค้างชำระอีกจำนวน ๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท นับแต่วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๗ ถึงวันฟ้องคดี วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ คิดเป็นดอกเบี้ยผิดนัด ๙๙๒,๕๗๖.๗๒ บาท รวมเป็นดอกเบี้ยผิดนัดทั้งสิ้น ๑,๐๕๕,๓๐๓.๙๓ บาท (๖๒,๗๒๗.๒๑ + ๙๙๒,๕๗๖.๗๒) ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชำระเงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยผิดนัดจนถึงวันฟ้องรวมเป็นเงิน ๔,๑๒๖,๒๑๐.๔๓ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเคยนำข้อเท็จจริงเดียวกันกับคำฟ้องนี้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาเป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๕๓/๒๕๔๘ ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมาและศาลปกครองนครราชสีมาเห็นพ้องต้องกันว่าคดีดังกล่าวเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมา ศาลจังหวัดนครราชสีมาได้ออนคดีดังกล่าวมายังศาลปกครองนครราชสีมา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๓/๒๕๔๕ (ที่ถูกคือ ๓๗๓/๒๕๔๕) และศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา โดยเห็นว่าเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้เหตุแห่งการฟ้องคดี และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๗/๒๕๔๕ (ที่ถูกคือ ๓๔๗/๒๕๔๕) ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐ ต่อมา ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ เดิมและให้ใช้ความใหม่ ให้การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องเป็นคดีนี้ใหม่ต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับจำนวน ๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๑,๐๕๕,๓๐๓.๙๓ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔,๑๒๖,๒๑๐.๔๓ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน

/๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท...

๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ศาลสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อพิพาทระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีในสัญญาพิพาทนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๕๗๕/๒๕๕๐ ซึ่งขาดคดีถึงที่สุดแล้ว จึงต้องห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีฟ้องในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันอีก ตามข้อ ๙๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และให้ศาลปกครองชั้นต้นรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การและฟ้องแย้งว่า ได้ทำสัญญารับจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมากับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจจากกรมราชทัณฑ์ตามสัญญาพิพาทจริง ผู้ฟ้องคดีมีเจตนาปกปิด ละเอียด ในการแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีทั้งหมดสู่ศาล เนื่องจากมีเอกสารที่เป็นโทษกับผู้ฟ้องคดีทั้งที่อยู่ในส่วนของกรมราชทัณฑ์และผู้ฟ้องคดี ซึ่งถือว่าผู้ฟ้องคดีละเอียดที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เอกสารสัญญาอ้างท้ายฟ้องมีเพียงสัญญาจ้างและผนวก ข. เท่านั้น นอกนั้นผู้ฟ้องคดีไม่แนบมาท้ายฟ้อง เพราะจะประจักษ์ต่อศาลว่าผู้ฟ้องคดีประพฤติผิดสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีจะได้นำส่งต่อศาลเพื่อพิจารณาต่อไป

กรมราชทัณฑ์และเรือนจำกลางนครราชสีมาละเอียดในการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้เป็นผู้ประพฤติผิดสัญญาแต่อย่างใด นับจากวันที่ได้ลงนามในสัญญาเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องดำเนินการส่งมอบพื้นที่ในสถานที่ที่จะทำการก่อสร้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีภายในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถเข้าไปในพื้นที่ เพราะผู้ฟ้องคดีแจ้งว่ายังมีการขนย้ายสิ่งของในพื้นที่ไม่เรียบร้อยและยังไม่พร้อมส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมาวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่ามีการขนย้ายเรียบร้อยและพร้อมส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพื้นที่ที่จะทำการปรับปรุงการก่อสร้าง ซึ่งพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการสำรวจพื้นที่แล้วพบว่า มีอาคารและบ้านพักของเจ้าหน้าที่เรือนจำ คอกสุกร ประกอบกับมีต้นไม้ขึ้นอยู่มากมาย รวมทั้งสิ้น ๙ รายการ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถตั้งกล้องวัดระยะเพื่อส่องกล้องหาแนวและคำนวณในการถมดิน

/เพื่อทำการ...

เพื่อทำการปรับพื้นผิวดินให้อยู่ในระดับเสียก่อนจึงจะดำเนินการต่อไปได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้แจ้งด้วยวาจาให้นายอุทัย พลายวงศ์ ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมาในขณะนั้น ซึ่งมีตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างให้ทราบ และให้เร่งดำเนินการรื้อถอนและขนย้ายออกจากพื้นที่ และผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำหนังสือถึงคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อที่จะให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าดำเนินการก่อสร้าง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้นายสมเกียรติ สุขแสง ซึ่งเป็นประธานในการรื้อถอนอาคารสิ่งปลูกสร้าง ทำการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเพียง ๒ รายการ เท่านั้น รื้อถอนไม่หมดทั้ง ๙ รายการ จนกระทั่งระยะเวลาล่วงเลยมาถึงประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รื้อสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขบวนการก่อสร้างทั้ง ๙ รายการ ออกจากพื้นที่ หลังจากนั้นพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้เข้าไปสำรวจพื้นที่เพื่อดำเนินการก่อสร้าง การกระทำของผู้ฟ้องคดีและกรมราชทัณฑ์ถือว่าการจงใจทำให้การปฏิบัติงานตามสัญญาของผู้ถูกฟ้องคดีต้องล่าช้าออกไป อันเป็นการจงใจละเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญาและผิดต่อกฎหมาย

นอกจากนี้ กรมราชทัณฑ์ละเลยในการตรวจสอบวัดแนวเขตที่ดินพื้นที่ก่อสร้างให้ถูกต้องตรงตามพิมพ์เขียวในสัญญา และเพิกเฉยการอนุมัติแก้ไขรูปแบบที่ดินที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าของการเริ่มงานถมดิน และกำหนดแนวเขตการก่อสร้างตามพิมพ์เขียวแนบท้ายสัญญา กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องทำการตรวจหาแนวเขตที่ดินเพื่อก่อสร้างตามแนวเขตพิมพ์เขียวตามสัญญาเพื่อจะได้ถมดินก่อนปลูกสร้างอาคาร แต่เมื่อได้ตรวจสอบแนวเขตที่ดินแล้วปรากฏว่า พื้นที่ที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดไปจากแผนผังแบบพิมพ์เขียวเดิมที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ซึ่งเดิมกำหนดเป็นแผนผังรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นเส้นตรง แต่เมื่อสำรวจแล้วปรากฏว่าทางทิศเหนือกับทิศตะวันออกซึ่งเดิมที่ดินต้องตั้งฉาก ๙๐ องศา ทั้งสี่มุม จากการตรวจสอบพบว่าไม่ตั้งฉาก ๙๐ องศา กลายเป็น ๑๐๐ กว่าองศา ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถวางแนวเขตการก่อสร้างตามแบบแผนที่ได้รับมาอย่างถูกต้อง และยังไม่สามารถก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างตามผังเดิม ต่อมา วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการควบคุมงานก่อสร้างว่า พื้นที่ก่อสร้างแตกต่างกันไปจากข้อกำหนดการถมดินตามที่แสดงในราคากลางของกรมราชทัณฑ์ จึงขอเสนออนุมัติรูปแบบการถมที่ดินต่อประธานคณะกรรมการควบคุมงานก่อสร้าง ซึ่งประธานคณะกรรมการควบคุมงานก่อสร้างได้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่า ให้ไปหาทางออกในการแก้ปัญหาโดยไม่เป็นการลดพื้นที่การก่อสร้างตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดี

/ได้สำรวจแล้ว...

ได้สำรวจแล้วเห็นว่าสามารถปรับเปลี่ยนได้ โดยใช้วิธีร่นระยะทางด้านทิศเหนือและขยายไปทางด้านทิศตะวันออก ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าแผนผังก่อสร้างที่ปรับปรุงใหม่ยังมีเนื้อที่เท่าเดิม คือ ๑๗,๕๐๐ ตารางเมตร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถเข้าไปก่อสร้างจึงไม่ใช่เป็นความผิดของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งการอนุมัติรูปแบบถมดินตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีเสนอไม่ใช่อำนาจของประธานกรรมการตรวจการจ้าง แต่เป็นอำนาจของกรมราชทัณฑ์โดยผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีบันทึกต่อท้ายส่งเรื่องให้กรมราชทัณฑ์เป็นผู้พิจารณา และจำเป็นต้องรอการอนุมัติรูปแบบการถมดินใหม่ก่อน ต่อมา วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงมีการแก้ไขสัญญาเพิ่มเติมให้แก้ไขผังที่จะก่อสร้างได้โดยเปลี่ยนรูปแบบจากผังเดิม การกระทำของกรมราชทัณฑ์และผู้ฟ้องคดีเป็นการยอมรับว่าแนวเขตพิมพ์เขียวตามสัญญากับแนวเขตที่ดินในพื้นที่ก่อสร้างจริงไม่ตรงกัน ซึ่งกรมราชทัณฑ์ในฐานะเจ้าของพื้นที่ก่อสร้างทราบที่อยู่แล้ว แต่ยังคงละเลยที่จะปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะมีการขออนุมัติงบประมาณก่อสร้าง กลับดำเนินการต่อไปเพื่อให้เกิดความล่าช้าในการก่อสร้างโดยมุ่งหมายที่จะให้บริษัทผู้ประมูลในโครงการนี้ที่เป็นพรรคพวกของเจ้าของโครงการเข้ามาทำงานประมูลนี้แทนผู้ถูกฟ้องคดี และหากพรรคพวกของเจ้าของโครงการสามารถชนะการประมูลนี้ได้ การขออนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือแม้กระทั่งการส่งมอบพื้นที่ก็สามารถกระทำได้ด้วยความสะดวกเร็วกว่าการปฏิบัติกับผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับมอบพื้นที่ล่าช้าเนื่องจากความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี เมื่อถึงกำหนดส่งมอบงานผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำตามสัญญาที่กำหนดให้แล้วเสร็จในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ และเรียกร้องให้ชำระค่าปรับ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการเอาเปรียบโดยถืออำนาจรัฐ ซึ่งสัญญาข้อ ๑๘ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องขยายระยะเวลาการส่งมอบงานออกไป อย่างน้อยต้องเท่ากับเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียไปในการเข้ารับพื้นที่ที่มีการแก้ไข จากปัญหาการส่งมอบพื้นที่ล่าช้าคิดเป็นระยะเวลาถึง ๑๐๐ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ผิดสัญญาแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำหนังสือถึงกรมราชทัณฑ์และผู้ฟ้องคดี เพื่อขอให้พิจารณาขยายระยะเวลาก่อสร้างอันเนื่องมาจากความล่าช้าของผู้ฟ้องคดี แต่กรมราชทัณฑ์และผู้ฟ้องคดีละเลยในการพิจารณาอนุมัติให้แก้ไขสัญญาที่เกี่ยวกับระยะเวลาก่อสร้างออกไปเท่ากับจำนวนวันและเวลาที่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าในการส่งมอบพื้นที่และอื่น ๆ ซึ่งเป็นความล่าช้าเนื่องจากความผิดในการส่งมอบพื้นที่ รวมพื้นที่ไม่ถูกต้องตามแบบแปลนและมีสิ่งปลูกสร้าง

/อยู่ในพื้นที่...

อยู่ในพื้นที่ จนทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการในพื้นที่ก่อสร้างลำช้า ซึ่งนับแต่ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา ก็ได้ดำเนินการก่อสร้างเพื่อความสำเร็จของงานมาโดยตลอด นับแต่เมื่อมีการแก้ไขข้อบกพร่องปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากผู้ฟ้องคดีจนเสร็จสิ้นแล้ว ในการก่อสร้างผู้ถูกฟ้องคดีได้สั่งซื้อวัสดุอุปกรณ์และแรงงานจำนวนมากเข้าในพื้นที่ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้เร่งดำเนินการก่อสร้างและสามารถส่งมอบงานให้ผู้ฟ้องคดีเป็นงวดๆ ดังนี้ งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๑,๓๘๕,๒๗๕ บาท งวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๑,๙๒๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๑,๒๘๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๕ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๒,๒๔๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๒,๙๗๙,๖๑๐ บาท งวดที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๒,๘๗๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๑,๔๙๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๙ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินตามงวดงานจำนวน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท รวมเงินค่างานทั้ง ๙ งวด ทั้งสิ้น ๑๕,๕๐๙,๘๘๕ บาท ความล่าช้าในการส่งมอบพื้นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการตรวจการจ้างให้แก้ไขบันทึกการส่งมอบพื้นที่หรือขยายระยะเวลาการก่อสร้างออกไปจากที่ครบกำหนดเป็นระยะเวลา ๙๐ วัน

ต่อมา วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าครบกำหนดเวลาทำงานแล้ว ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นเงินวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่ได้พิจารณาเปรียบเทียบสำหนักนายกรัฐมนตรีกี่เกี่ยวกับการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างในเรื่องครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง กล่าวคือ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเป็นความผิดของผู้ฟ้องคดีที่ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ได้ตามกำหนด และหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือฉบับดังกล่าวแล้วจึงได้โต้แย้งต่อผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมา ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมา ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ เชิญผู้ถูกฟ้องคดีเข้าประชุมเกี่ยวกับการก่อสร้าง

/ตามสัญญา...

ตามสัญญาเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ไปประชุม ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างแจ้งว่าคณะกรรมการตรวจการจ้างมีมติให้เลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการบอกเลิกสัญญาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรม เพราะผู้ถูกฟ้องคดีได้ก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำมาโดยตลอด ซึ่งขณะนั้นมีการนัดจะทำการตรวจและส่งมอบงานในงวดที่ ๖ ผู้ถูกฟ้องคดีได้โต้แย้งคัดค้านคำสั่งของผู้ฟ้องคดีและกรมราชทัณฑ์มาโดยตลอด นอกจากนี้ มติคณะกรรมการตรวจการจ้างที่ให้เลิกสัญญาเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่มีการประชุมกันจริง ผู้ลงนามเข้าร่วมประชุมไม่ได้ลงนามต่อหน้าคณะกรรมการพิจารณารายชื่อของสำนักนายกรัฐมนตรีนคร จึงเป็นมติที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีอำนาจที่จะเลิกสัญญา

ผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีตกลงยอมรับข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ละเลยการออกคำสั่งแก้ไขสัญญาเกี่ยวกับพื้นที่ ละเลยออกคำสั่งขยายระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญา และล่าช้าต่อการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างให้กับผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หลังจากนั้น นายสมบุญรณ์ ไม่ทราบนามสกุล รองผู้ว่าราชการจังหวัดฯ ในขณะนั้นได้ให้เจ้าหน้าที่เชิญผู้ถูกฟ้องคดีเข้าไปหารือ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบความจริงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ชี้แจงและยอมรับว่าความล่าช้าเกิดจากความผิดของผู้ว่าจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้แจ้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีพร้อมที่จะส่งงานงวดที่ ๖ แล้ว แต่เนื่องจากยังมีข้อโต้แย้งและยังหาข้อยุติเกี่ยวกับการเลิกสัญญายังไม่ได้ รองผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้แนะนำให้ผู้ถูกฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับเสียก่อนจึงจะสามารถส่งมอบงานงวดที่ ๖ ได้ เมื่อได้รับการขยายระยะเวลาก่อสร้างแล้วผู้ฟ้องคดีจึงจะคืนเงินค่าปรับ ซึ่งตอนนั้นการขยายระยะเวลาการก่อสร้างยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงทำหนังสือยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ส่งมอบงานครั้งที่ ๖ และครั้งที่ ๗ ตามลำดับ ในการส่งมอบงานครั้งที่ ๖ ผู้ฟ้องคดีได้ยึดเงินค่างวดงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องได้รับไว้ทั้งหมด เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องยินยอมและมีได้โต้แย้งเพราะเชื่อคำแนะนำของรองผู้ว่าราชการจังหวัดและเชื่อว่าไม่ใช่ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีโดยจะได้รับเงินคืนในภายหลัง ดังนั้น กำหนดเวลาการส่งมอบงานระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดียอมถือได้ว่าถูกกำหนดขึ้นใหม่ โดยไม่มีระยะเวลาส่งมอบงานที่แน่นอน การที่ผู้ฟ้องคดีจะบอกเลิกสัญญาจึงต้องมีหนังสือบอกกล่าวมายังผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อให้ปฏิบัติตามสัญญาด้วยการกำหนด

/ระยะเวลา...

ระยะเวลาการส่งมอบงานใหม่เสียก่อน เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามหน้าที่ตามที่กำหนด แต่ผู้ฟ้องคดีหาได้ดำเนินการเช่นนั้นไม่ การบอกเลิกสัญญาจึงไม่มีผลบังคับตามกฎหมาย

การที่ผู้ฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาและริบงานของผู้ถูกฟ้องคดี เป็นการใช้สิทธิไม่สุจริตและไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้นำป้ายกระดานมีข้อความไปติดไว้ที่บริเวณสถานที่ก่อสร้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้บอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยทราบมาก่อน การติดป้ายประกาศของผู้ฟ้องคดีมีข้อความห้ามบุคคลภายนอกและพนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีเข้าไปในพื้นที่ก่อสร้าง ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถเข้าไปในสถานที่ก่อสร้างและไม่สามารถขนอุปกรณ์ก่อสร้างต่าง ๆ ออกมาจากสถานที่ก่อสร้างได้ การติดป้ายประกาศเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดี เพราะผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการและได้ก่อสร้างตามสัญญามาโดยตลอด ทั้งในขณะที่ผู้ฟ้องคดีนำป้ายมาติด ณ สถานที่ก่อสร้าง ก็มีคณงานของผู้ถูกฟ้องคดีและวัสดุอุปกรณ์การก่อสร้าง เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นจำนวนมากอยู่ในสถานที่ก่อสร้าง ต่อมา วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาแจ้งกับผู้ถูกฟ้องคดี โดยระบุว่าไม่มีการนำวัสดุที่ใช้ในการปรับปรุงเรือนจำเข้ามาเพิ่มเติมและมีการหยุดงานอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีความพยายามหรือพฤติการณ์ใดๆ ที่แสดงความพยายามที่จะรีบทำงานที่จ้างให้เสร็จสิ้น ซึ่งข้อความดังกล่าวไม่เป็นความจริง เพราะนับแต่ปลายเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ เป็นต้นมา ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่งวดงานที่ ๖ ถึงงวดงานที่ ๙ และได้สั่งซื้อสินค้าจากบริษัทและบุคคลภายนอกเข้ามาในสถานที่ก่อสร้างอย่างต่อเนื่อง สินค้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งซื้อจากบริษัท ไฟเบอร์เทค จำกัด เป็นถังบำบัดน้ำเสียที่มีมูลค่าหลายล้านบาท และได้ทำการติดตั้งและทดสอบระบบอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการส่งมอบงานงวดที่ ๑๐ โดยผู้ถูกฟ้องคดีเตรียมส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีในเดือนกันยายน ๒๕๔๖ รวมทั้งงานกำแพงที่คงเหลือเพียงทาสีเก็บรายละเอียดเพียงเล็กน้อย รวมทั้งงวดงานที่ ๑๑ ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิได้ประพฤติดิตสัญญา การบอกเลิกสัญญาของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นธรรมและเป็นกรกลั่นแกล้งเพื่อหวังผลประโยชน์จากการที่บอกเลิกสัญญา และนางานไปประมูลเพื่อให้พวกพ้องได้เข้ารับงานต่อจากผู้ถูกฟ้องคดี เพราะเหลืองานอีกเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นการกระทำที่ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย

/และทำให้...

และทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหายจากการบอกเลิกสัญญาและห้ามผู้ถูกฟ้องคดีเข้าไปในสถานที่ก่อสร้าง รวมทั้งห้ามนำวัสดุทุกชนิดออกจากสถานที่ก่อสร้าง ทั้งที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือชี้แจงและมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว การกระทำของผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องชำระค่าจ้างตามงวดงานและค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงขอฟ้องแย้งเรียกค่าเสียหายจากผู้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการและส่งมอบงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีงวดที่ ๖ ถึงงวดที่ ๙ ที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้รับเงินจำนวน ๘,๕๓๙,๖๑๐ บาท

๒. ค่าการงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ก่อสร้างในงวดงานที่ ๑๐ และงวดงานที่ ๑๑ เช่น ถังบำบัดน้ำเสีย บ่อมแนวรั้วกำแพงตามงานแล้วเสร็จร้อยละ ๙๕ ทาสีกำแพงแล้วเสร็จร้อยละ ๙๕ ระบบไฟฟ้าแรงสูงทำแล้วเสร็จร้อยละ ๖๐ หอควบคุมที่พร้อมจะส่งมอบงานแล้ว คิดเป็นเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาไม่เป็นธรรมทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความเสื่อมเสียชื่อเสียงทางการค้า ถูกขึ้นบัญชีเป็นผู้ละทิ้งงาน ขาดความน่าเชื่อถือต่อบุคคลภายนอก ขอดิดค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นค่าเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกจากผู้ฟ้องคดีจำนวน ๒๐,๕๓๙,๖๑๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีขอคิดเพียง ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงิน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องขอฟ้องแย้งโดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดแต่ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองฉบับเดียวกันกับผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำฟ้องแย้งที่เกี่ยวกับคำฟ้องเดิมและคำฟ้องแย้งนั้นให้ถือเสมือนเป็นคำฟ้องใหม่จึงต้องถือว่าวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ฟ้องแย้งได้รับหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาเป็นวันที่เกิดสิทธิเรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถูกฟ้องแย้งชำระค่าจ้างก่อสร้างและค่าเสียหายอันเกิดแต่การผิดสัญญา และเป็นวันที่ผู้ฟ้องแย้งรู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดีแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีโดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์การบอกเลิกสัญญา

/ต่อผู้ฟ้องคดี...

ต่อผู้ฟ้องคดีแล้วตามอุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ มีข้อความที่ผู้ถูกฟ้องคดีระบุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือบอกเลิกสัญญาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำฟ้องแย้งมาพร้อมกับคำให้การ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ จึงล่วงเลยกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันดังกล่าว กรณีจึงพ้นระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องแย้งของผู้ถูกฟ้องคดีไว้พิจารณาคดีในส่วนฟ้องแย้งจึงถึงที่สุดแล้ว

ผู้ฟ้องคดีไม่ประสงค์คัดค้านคำให้การ แต่มีความประสงค์ให้ศาลพิจารณพิพากษาคดีต่อไป

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงต่อศาลตามประเด็นที่ศาลกำหนดว่า ผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีทำการก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาจำนวน ๒๐ รายการ ในวงเงิน ๓๕,๔๙๔,๓๓๙.๙๕ บาท ตามสัญญาจ้างก่อสร้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ ต่อมา วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ได้มีการส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ตามสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายใน ๗ วัน นับจากวันที่ผู้ฟ้องคดีแจ้งเป็นหนังสือ ในกรณีที่มีเหตุขัดข้องหรือมีการโต้แย้งจากบุคคลภายนอกเกี่ยวข้องกับสถานที่ก่อสร้างที่ส่งมอบอันอาจเป็นอุปสรรคทำให้ไม่สามารถก่อสร้างตามสัญญาได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ควบคุมงานหรือคณะกรรมการตรวจการจ้างภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบหรือควรทราบเหตุขัดข้องดังกล่าวตามบันทึกส่งมอบสถานที่ก่อสร้างข้อ ๔ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องหรืออุปสรรคให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และดูพื้นที่การก่อสร้างบางส่วนผู้ถูกฟ้องคดีสามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ คงมีสิ่งก่อสร้างเพียงเล็กน้อยที่ผู้ฟ้องคดียังรื้อถอนไม่แล้วเสร็จ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถปฏิบัติงานได้ตามปกติ เรือนจำกลางนครราชสีมาจึงมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างส่วนที่เหลือ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจพบว่าผังการถมดินตามสภาพความเป็นจริงกับรูปแบบรายการในเอกสารแนบท้ายประกวดราคา แตกต่างจากข้อเท็จจริง จึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขรูปแบบรายการถมดิน คณะกรรมการควบคุมการก่อสร้างได้มีบันทึก ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ รายงานต่อ

/ประธาน...

ประธานคณะกรรมการตรวจการจ้างว่าตามผังรูปแบบรายการตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดี ต้องถมดินขนาด ๑๒๕ x ๑๔๐ เมตร หรือเท่ากับ ๑๗,๕๐๐ ตารางเมตร แต่สภาพพื้นที่จริง สามารถถมด้านทิศใต้ได้เพียง ๑๒๐ เมตร หากถมเต็มพื้นที่ตามสัญญาต้องมีการรื้อถอน บ้านพักข้าราชการออกอีกจำนวน ๖ หลัง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีขอแก้ไขรูปแบบรายการถมดิน เพื่อยับแนวการถมดินจากบ้านพักข้าราชการเพื่อไม่ต้องรื้อถอนบ้านพักดังกล่าว เรือนจำกลาง นครราชสีมาได้ส่งหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีให้กรมราชทัณฑ์ผู้ออกแบบรูปแบบรายการ ก่อสร้างเป็นผู้พิจารณา ระหว่างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้ถมดินตามรูปแบบรายการที่ขอแก้ไข เปลี่ยนแปลงไปโดยไม่รอการแจ้งจากผู้ฟ้องคดีหรือการอนุมัติจากกรมราชทัณฑ์ ต่อมา กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ อนุมัติรูปแบบรายการถมดินตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีขออนุมัติ จึงไม่จำเป็นต้องรื้อถอนบ้านพักอีกต่อไป ผู้ฟ้องคดีจึงได้แก้ไขสัญญา เลขที่ ๑/๒๕๔๔ เฉพาะส่วนรายการถมดิน ตามสัญญาแก้ไข ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๔ ดังนั้น ในระหว่างการอนุมัติแก้ไขรูปแบบรายการ (รายการถมดิน) ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ เสียเวลาในระหว่างนี้

ในการประกวดราคาจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาได้ใช้ รูปแบบรายการก่อสร้าง (พิมพ์เขียว) ตามที่กรมราชทัณฑ์เป็นผู้ออกแบบและรับรองแบบ ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้เสนอราคารายอื่นได้ใช้รูปแบบรายการดังกล่าวในการรับทราบเพื่อใช้ในการ แข่งขันราคา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุดจึงเป็นผู้ประกวดราคาได้ การดำเนินการก่อสร้างจึงเป็นไปตามรูปแบบรายการ แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการถมดินพื้นที่ตามรูปแบบรายการซึ่งมีขนาดความกว้าง ๑๒๕ x ๑๔๐ เมตร หรือเท่ากับ ๑๗,๕๐๐ ตารางเมตร พื้นที่ด้านกว้างถมได้เพียง ๑๒๐ เมตร หากคงเต็มพื้นที่ ๑๒๕ เมตร ต้องรื้อถอนบ้านพักราชการ จึงขออนุมัติแก้ไขเปลี่ยนแปลงรูปแบบรายการถมดินโดยถมพื้นที่ ด้านกว้าง ขนาด ๑๒๐ เมตร และขอขยับแนวการถมดินจากรูปแบบรายการเดิมออกไปอีก โดยมีปริมาณงานการถมดินเท่าเดิม ผู้ฟ้องคดีต้องส่งเรื่องการแก้ไขรูปแบบรายการให้ กรมราชทัณฑ์ ผู้ออกแบบ เป็นผู้พิจารณาแก้ไขรูปแบบการถมดินดังกล่าวโดยกรมราชทัณฑ์ ได้อนุมัติให้แก้ไขรูปแบบเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ใช้ระยะเวลาในการอนุมัติจำนวน ๑๒ วัน

กรณีการแก้ไขสัญญาจ้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นการแก้ไขสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ เนื่องจากคณะกรรมการตรวจการจ้างได้เชิญผู้ถูกฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมเมื่อวันที่ ๒๔

/กันยายน ๒๕๔๕...

กันยายน ๒๕๔๕ เพราะเห็นว่าการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นไปอย่างล่าช้า คณะกรรมการฯ ได้ประชุมพิจารณาเห็นว่า การปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีหลังจากวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ มีความคืบหน้าน้อยมาก เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ จึงมีมติเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาบอกเลิกสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ร้องเรียนไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่า ผู้ฟ้องคดีบอกเลิกสัญญาจ้างไม่เป็นธรรม ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาโดยให้ผู้ถูกฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไขเพื่อให้เกิดสภาพคล่อง ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขวงงานให้สามารถเบิกจ่ายเงินได้เร็วขึ้น โดยการพิจารณาจากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมา ดังนั้น การแก้ไขสัญญาในวงงานตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีเสนอและสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดนครราชสีมาเป็นผู้พิจารณาแก้ไขให้เหมาะสม โดยปริมาณงานเท่าเดิม ให้เกิดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง เพื่อให้เกิดสภาพคล่องต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ไม่ได้มีการขยายเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาออกไป จึงไม่มีผลทำให้การแล้วเสร็จของงานตามสัญญาเดิมขยายออกไป คงใช้ข้อบังคับการแล้วเสร็จของงานตามสัญญาเหมือนเดิม ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา นั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทราบ โดยแจ้งแนวทางการแก้ไขปัญหาการก่อสร้างระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีโดยพิจารณาไม่ยกเลิกสัญญาจ้าง และมีการปรับวงงานให้สามารถเบิกจ่ายค่าก่อสร้างได้คล่องขึ้น มูลค่าของค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีได้จ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีไปแล้วจำนวน ๑๗,๗๔๙,๘๘๕ บาท และค่าวงงานที่ยังไม่ได้ส่งมอบงานและเบิกจ่ายเงินจำนวน ๑๗,๗๔๔,๔๕๙.๙๕ บาท

หลังจากผู้ฟ้องคดีได้ยกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ได้ประกาศประกวดราคาจ้างก่อสร้างใหม่จำนวน ๑๘ รายการ ในวงเงิน ๑๖,๕๘๐,๐๐๐ บาท มีผู้ยื่นซองประกวดราคาจำนวน ๙ ราย ปรากฏว่า บริษัท สหศิลากาญจน์ (๑๙๙๐) จำกัด เสนอราคาต่ำสุดในวงเงิน ๑๖,๔๘๘,๖๓๔.๐๓ บาท เป็นผู้ประกวดราคาได้ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในสัญญาจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมากับบริษัทดังกล่าวในวงเงิน ๑๖,๔๘๘,๖๓๔.๐๓ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗

ตามเงื่อนไขในสัญญาข้อ ๑๖ สิทธิของผู้ว่าจ้างภายหลังบอกเลิกสัญญาในกรณีที่ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญา ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั้นเอง หรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จได้ ผู้ว่าจ้างหรือผู้ที่รับจ้างทำงานนั้นต่อ มีสิทธิใช้เครื่องใช้ในการก่อสร้างสิ่งที่สร้าง

/ขึ้นชั่วคราว...

ขึ้นชั่วคราวสำหรับการก่อสร้าง และวัสดุต่างๆ ที่เห็นว่าต้องสงวนไว้เพื่อปฏิบัติงานตามสัญญาตามที่เห็นสมควร และการตรวจรับงานก่อสร้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างจะตรวจรับงานเมื่องานแต่ละงวดแล้วเสร็จ งานที่จ้างเป็นงานที่ต้องการความสำเร็จของงานทั้งหมดในแต่ละงวด จึงไม่อาจแบ่งแยกงานเพื่อให้คณะกรรมการตรวจรับการจ้างทำการตรวจรับงานและเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้ได้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าได้ติดตั้งถังบำบัดน้ำเสียมูลค่าหลายล้านบาทและอยู่ในระหว่างส่งมอบงานงวดที่ ๑๐ ผู้ถูกฟ้องคดีได้นำถังบำบัดน้ำเสียมาไว้บริเวณก่อสร้างแต่ยังไม่มีการติดตั้ง เมื่อผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาตามสัญญาข้อ ๑๖ ในการยึดวัสดุในการก่อสร้างของผู้ถูกฟ้องคดีไว้ใช้ในการก่อสร้างต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกร้อง และในกรณีการก่อสร้างกำแพงเรือรบจำข เช่นเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีปฏิบัติงานตามงวดงานไม่เสร็จเรียบร้อย ไม่สามารถส่งมอบงานได้ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถอ้างสิทธิในการเรียกร้องค่าก่อสร้างในงานงวดนั้นๆ ได้

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำแถลง ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ขอให้ศาลนำสำนวนคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๓/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๓๔๗/๒๕๕๔ ของศาลปกครองนครราชสีมา ระหว่าง จังหวัดนครราชสีมา ผู้ฟ้องคดี บริษัท ดีโคเทค จำกัด ผู้ถูกฟ้องคดี มาผูกรวมสำนวนคดีนี้เพื่อประกอบการพิจารณา ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามขอ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๔,๑๒๖,๒๑๐.๔๓ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด และเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดีฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ว่า... ผู้ถูกฟ้องคดีสามารถเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ คงมีสิ่งก่อสร้างเพียงเล็กน้อยที่ผู้ฟ้องคดียังรื้อถอนไม่เสร็จ... เรือนจำกลางนครราชสีมาจึงได้มีคำสั่งลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างส่วนที่เหลือ และตามคำสั่งเรือนจำกลางนครราชสีมา ที่ ๒๐๖/๒๕๕๔ เรื่อง ให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ว่า "...เพื่อให้การรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่บริเวณที่จะต้องทำการปรับปรุงฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้องตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ..." กับ "ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งดำเนินการรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้างดังกล่าวโดยเร็ว และให้จัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์ที่รื้อถอนให้เรียบร้อย..." ย่อมแสดงว่า ในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับมอบสถานที่ก่อสร้างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่สามารถเริ่มดำเนินการก่อสร้างได้ นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังปรากฏว่าต่อไปว่า ต้องมีการแก้ไขรูปแบบ

/การถมดิน...

การถมดินเพื่อไม่ต้องรื้อถอนบ้านพักข้าราชการจำนวน ๖ หลัง ที่อยู่ในพื้นที่ก่อสร้าง เพราะสภาพพื้นที่จริงไม่สามารถถมดินด้านทิศใต้ตามผังรูปแบบรายการได้ โดยเรือนจำกลาง นครราชสีมาได้ส่งหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ขอแก้ไขรูปแบบรายการถมดินให้กรมราชทัณฑ์ ออกแบบเป็นผู้พิจารณา ซึ่งต่อมากรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ อนุมัติรูปแบบการถมดินตามที่ผู้ฟ้องคดีขออนุมัติเพื่อจะได้ไม่ต้องรื้อถอนบ้านพักข้าราชการ ผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขสัญญาเฉพาะส่วนรายการถมดิน ตามสัญญาแก้ไข ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ศาลจึงรับฟังว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างงานที่รับจ้างได้ ในระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ จนถึงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ รวมระยะเวลา ๘๔ วัน เป็นความผิดและความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี ซึ่งสมควรที่ผู้ฟ้องคดีจะขยายระยะเวลา ก่อสร้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเมื่อนำระยะเวลา ๘๔ วัน นี้ไปคำนวณวันที่งานต้องแล้วเสร็จ ตามสัญญาจากเดิม ซึ่งศาลได้พิจารณาแล้วว่า จะครบกำหนดงานแล้วเสร็จในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ จึงเป็นวันที่งานต้องแล้วเสร็จในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕

เมื่อสัญญาระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีควรจะครบกำหนดในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามที่ได้วินิจฉัยข้างต้น แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างให้ตามที่ ควรกระทำ กลับมีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าสัญญาจ้างได้สิ้นสุดแล้วและให้ผู้ถูกฟ้องคดี ยินยอมเสียค่าปรับ การกระทำของเรือนจำกลางนครราชสีมาและผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเป็น การไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม สัญญาแบ่งงวดงานและงวดเงินค่าจ้างให้เหมาะสม โดยอ้างเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม สัญญาว่าค่านึงถึงผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ย่อมแสดงว่าตามสัญญาเดิมนั้น การแบ่ง งวดงานและงวดเงินค่าจ้างไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับงานที่ดำเนินการก่อสร้างได้จริง ดังนั้น แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะได้มีหนังสือแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับ อันเนื่องมาจากความผิดที่เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีให้แก่ทางราชการโดยไม่มี เงื่อนไขก็ตาม แต่หนังสือดังกล่าวก็ได้อ้างเงื่อนไขว่าจะยินยอมเสียค่าปรับอันเนื่องมาจาก ความผิดที่เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าตนไม่ผิด จึงจะนำ หนังสือฉบับดังกล่าวมาใช้เรียกค่าปรับจากผู้ถูกฟ้องคดีมิได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถเข้าทำการก่อสร้าง ตามสัญญาจ้างได้ในระหว่างวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ รวมเป็น

/ระยะเวลา...

ระยะเวลา ๘๔ วัน และไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาได้ ไม่ได้เป็นความผิดและความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีที่ไม่สามารถส่งมอบพื้นที่ก่อสร้างและไม่ได้ขยายระยะเวลาก่อสร้างดังกล่าวให้กับผู้ถูกฟ้องคดี ทั้งนี้ เนื่องจากนับตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบพื้นที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญาในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ โดยให้เจ้าหน้าที่ของตนเข้าทำการสำรวจพื้นที่ วางผังตอกหมุด เพื่อวางผังการก่อสร้าง ต่อมา ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นบ้านพักข้าราชการจำนวน ๓ หลังและต้นไม้ออกจากพื้นที่ ทำให้ในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติงานได้ หลังจากนั้น ในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการถมดินปรับพื้นที่ ซึ่งในระหว่างดำเนินการถมดินปรับพื้นที่นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า รูปแบบรายการถมดินไม่ตรงกับสภาพพื้นที่จริงจึงได้เสนอให้มีการแก้ไขแบบรายการถมดิน และดำเนินการถมดินตามรูปแบบรายการที่ขอแก้ไขตามที่ได้เสนอไปก่อน รวมถึงได้ยื่นหนังสือขอแก้ไขรูปแบบรายการให้กรมราชทัณฑ์พิจารณาอนุมัติรูปแบบรายการ ในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งกรมราชทัณฑ์ได้อนุมัติรูปแบบรายการถมดินในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ลงนามในสัญญาแก้ไขรูปแบบรายการถมดินในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ภายหลังจากมีการลงนามดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้มีการติดตั้งกล้องวัดระยะเพื่อหาแนวและมุมในการถมดิน และผู้ถูกฟ้องคดีมีการหยุดงานถึง ๑๕๘ วัน รวมถึงไม่มีการนำวัสดุก่อสร้างเข้ามาในพื้นที่ก่อสร้างในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ นอกจากนี้ ตามบันทึกส่งมอบพื้นที่ข้อ ๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๓๙ ได้กำหนดว่า ในกรณีที่มีเหตุขัดข้อง หรือมีการโต้แย้งสั่งการจากบุคคลภายนอกเกี่ยวข้องกับสถานที่ก่อสร้างที่ส่งมอบอันอาจเป็นอุปสรรคทำให้ไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างตามสัญญาได้ ผู้ถูกฟ้องคดีต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ควบคุมงานหรือคณะกรรมการตรวจการจ้างภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับทราบหรือควรได้ทราบเหตุขัดข้องดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่ได้มีการแจ้งเหตุขัดข้องหรืออุปสรรคให้ผู้ฟ้องคดีทราบแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถเข้าทำการก่อสร้างและไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาไม่ใช่ความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีพิจารณาตามข้อเท็จจริงตั้งแต่วันที่มีการส่งมอบพื้นที่จนถึงวันลงนามในสัญญาแก้ไขรูปแบบ

รายการถมดินในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ แล้ว มีจำนวนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติงานได้เป็นเวลา ๒๐ วัน ดังนั้น จำนวนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเสียค่าปรับ คือ ๓๕๕ วัน ค่าปรับวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒,๖๐๐,๔๙๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากเงินค่างวดงานและหลักประกันสัญญาแล้วจำนวน ๑๐,๒๓๙,๔๗๑ บาท จึงเหลือค่าปรับอีกจำนวน ๒,๓๖๐,๕๗๘.๗๐ บาท พร้อมค่าดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันผิดนัดจนถึงวันฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๗๒,๑๙๒.๗๕ บาท รวมเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับตามสัญญาจ้างพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี รวมจำนวน ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท

ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายโดยชอบแล้ว ไม่ได้ทำคำแก้อุทธรณ์

ต่อมา ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ในคดีหมายเลขแดงที่ ล. ๕๑๔๒/๒๕๕๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีตกเป็นผู้ล้มละลาย ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาพิพากษาคดี ศาลจึงมีคำสั่งเรียกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามาเป็นคู่กรณีแทนผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีตกลงว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาตามแบบรูปรายการละเอียดและเอกสารแนบท้ายสัญญาจำนวน ๒๐ รายการ เป็นจำนวนเงิน ๓๕,๔๙๔,๓๓๙.๙๕ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้นำหนังสือค้ำประกันของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาชาตุดอง จำนวนเงิน ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท มอบให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ข้อกำหนดในสัญญาระบุให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในกำหนด ๓๐๐ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งให้เริ่มทำงาน โดยตกลงชำระค่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีตามบัญชีแสดงลักษณะงานและค่างานใน

/เอกสารแนบท้าย...

เอกสารแนบท้ายสัญญา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้มีบันทึกการส่งมอบสถานที่ก่อสร้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี โดยระบุในบันทึกดังกล่าวว่าให้เริ่มนับระยะเวลาตามสัญญาจ้างตั้งแต่วันถัดจากวันส่งมอบสถานที่ก่อสร้าง ซึ่งจะครบกำหนด ๓๐๐ วัน ในวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ (ที่ถูกต้องคือ จะครบกำหนด ๓๐๐ วัน ในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕) ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าปฏิบัติตามสัญญาในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ต่อมา เรือนจำกลางนครราชสีมาได้มีคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ต้องดำเนินการก่อสร้างตามสัญญา ในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าพื้นที่ที่ได้รับมอบให้ดำเนินการก่อสร้างมีลักษณะพื้นที่แตกต่างจากข้อกำหนดการถมดินตามที่แสดงในเอกสารราคากลางของกรมราชทัณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอรูปแบบแผนผังการถมดินต่อประธานคณะกรรมการตรวจการจ้าง ต่อมา คณะกรรมการควบคุมการก่อสร้างได้มีบันทึก ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า ตามผังรูปแบบรายการตามสัญญาผู้ถูกฟ้องคดีต้องถมดินขนาด ๑๒๕ x ๑๔๐ เมตร หรือเท่ากับ ๑๗,๕๐๐ ตารางเมตร แต่สภาพพื้นที่จริงสามารถถมด้านทิศใต้ได้เพียง ๑๒๐ เมตร หากถมเต็มพื้นที่ตามสัญญาต้องมีการรื้อถอนบ้านพักข้าราชการออกอีกจำนวน ๖ หลัง ซึ่งในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือแจ้งผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ได้ทำการปรับเปลี่ยนผังการถมดินให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างตามแนวเขตของที่ดินจริง ต่อมา วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ เฉพาะผังการถมดิน ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างและส่งมอบงานพร้อมทั้งรับเงินค่าจ้างจำนวน ๕ ครั้ง คือ (๑) ส่งมอบงานรายการที่ ๑๙ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๓๖๕,๒๗๕ บาท (๒) ส่งมอบงานรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ งวดที่ ๑ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๕๒๐,๐๐๐ บาท (๓) ส่งมอบงานรายการที่ ๑ งวดที่ ๑ รายการที่ ๒ งวดที่ ๒ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๒๘๐,๐๐๐ บาท (๔) ส่งมอบงานรายการที่ ๑ งวดที่ ๒ รายการที่ ๒ งวดที่ ๓ รายการที่ ๓ งวดที่ ๒ รายการที่ ๕ งวดที่ ๑ รายการที่ ๖ งวดที่ ๑ รายการที่ ๗ งวดที่ ๑ รายการที่ ๑๑ งวดที่ ๑ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๕ จำนวน ๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท (๕) ส่งมอบงานรายการที่ ๓ งวดที่ ๓ รายการที่ ๕ งวดที่ ๒ รายการที่ ๖ งวดที่ ๒ รายการที่ ๗ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ รายการที่ ๑๑ งวดที่ ๒ และงวดที่ ๓ รับเงินค่าจ้างเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ จำนวน

/๒,๒๔๐,๐๐๐ บาท...

๒,๒๔๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าจ้างที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับไปทั้งสิ้น ๙,๒๐๕,๒๗๕ บาท ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ แจ้งข้อเรียกร้องการปรับกรณี ผิดสัญญาจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาไปยังผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ ขอทราบข้อเท็จจริงไปยังผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๑๑๔๐๗ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง เงินค่าปรับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้นตามระเบียบดังกล่าวหรือไม่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่ายินยอมเสียค่าปรับอันเนื่องมาจากความผิด ที่เกิดจากการกระทำของบริษัทให้แก่ทางราชการตามระเบียบโดยไม่มีเงื่อนไข วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจรับงานของผู้ถูกฟ้องคดีในครั้งที่ ๖ เป็นเงินค่าจ้าง ๒,๙๗๙,๖๑๐ บาท และวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ได้มีการตรวจรับงานครั้งที่ ๗ เป็นเงินค่าจ้าง ๒,๘๗๐,๐๐๐ บาท ต่อมา วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ได้มีการทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติม สัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ โดยผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างตกลงแก้ไขวงงานเพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอน การทำงานที่แท้จริงและเพื่อให้เกิดสภาพคล่อง เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ได้มีการตรวจรับ จำนวน ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๘ เป็นเงินค่าจ้าง ๑,๔๙๕,๐๐๐ บาท และครั้งที่ ๙ เป็นเงินค่าจ้าง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๑๑๔๕๙ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาโดยแจ้งแนวทางการแก้ไขปัญหา และ ระบุในตอนท้ายว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการตามสัญญาจ้างไปแล้วกว่าร้อยละ ๗๐ ของปริมาณงาน ทั้งหมดและคาดว่าจะทำการส่งมอบงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้างที่แก้ไขปรับปรุงใหม่ ประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้รับทราบการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแล้วจึงให้ยุติเรื่อง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๓๘๗๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และหนังสือ ถ่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๒๘/๔๓๖๐ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยด่วน และผู้ฟ้องคดีได้รับรายงาน จากเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีการนำวัสดุที่ใช้ในการปรับปรุงเรือนจำ เข้ามาเพิ่มเติมและมีการหยุดงานต่อเนื่องในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นมา ผู้ฟ้องคดี จึงมีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๒๕๙๘ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ บอกลีกสัญญาจ้างกับ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ อุทธรณ์คำสั่งบอกเลิกสัญญาจ้าง ซึ่งปรากฏในอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบการเลิกสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๒๑๒ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๗ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์โดยกรมราชทัณฑ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบและผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๑๘๔ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ แจ้งเรียกร้องค่าปรับจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท นับจากวันสิ้นสุดสัญญาจ้าง คือตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ (วันบอกเลิกสัญญา) รวม ๓๗๕ วัน คิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๓,๓๑๐,๓๗๗.๕๐ บาท และเรือนจำกลางนครราชสีมาได้เบิกเงินค่าจ้างค้างจ่าย (งวดที่ ๑) จากการตรวจรับงานครั้งที่ ๖ จำนวน ๒,๙๗๙,๖๑๐ บาท ส่งเป็นค่าปรับทั้งจำนวนเมื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายแล้วคงเหลือเงินส่งชำระเป็นค่าปรับจำนวน ๒,๙๕๑,๗๖๓ บาท และได้เบิกเงินค่าจ้างค้างจ่าย (งวดที่ ๒) จากการตรวจรับงานครั้งที่ ๗ ครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๙ รวม ๓ ครั้ง เป็นเงิน ๕,๕๖๕,๐๐๐ บาท ส่งชำระเป็นค่าปรับทั้งจำนวน เมื่อหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายแล้ว คงเหลือเงินส่งชำระเป็นค่าปรับจำนวน ๕,๕๑๒,๙๙๑ บาท และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับที่ยังคงค้างชำระอีกจำนวน ๔,๘๔๕,๖๒๓.๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการประกวดราคาจ้างและได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท สหศิลากาญจน์ (๑๙๙๐) จำกัด เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างงานที่ยังไม่แล้วเสร็จในวงเงิน ๑๖,๔๘๘,๖๓๔.๐๓ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๑๐๒๕ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗ แจ้งให้ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาธาตุทอง ผู้ค้ำประกันนำส่งเงินหลักประกันสัญญาจำนวน ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท แก่ผู้ฟ้องคดี ธนาคารผู้ค้ำประกันได้นำเงินหลักประกันจำนวนดังกล่าวชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว รวมค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีได้รับชำระแล้วเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐,๒๓๙,๔๗๑ บาท ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยธ ๐๗๒๘/๓๖๑๑๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๗ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับในส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๓,๐๗๐,๙๐๖.๕๐ บาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีฟ้องต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๗๕๓/๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำให้การและฟ้องแย้งขอให้ศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาให้ผู้ฟ้องคดี (โจทก์) ชำระค่าเสียหายจำนวน ๑๙,๔๖๔,๗๕๔ บาท ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี (จำเลย) ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมาได้ทำการพิจารณาสืบพยานโจทก์ จำเลยเสร็จสิ้นแล้ว นัดฟังคำพิพากษาในวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แต่ศาลจังหวัดนครราชสีมาพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีดังกล่าวอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง จึงได้ทำความเห็น

/เกี่ยวกับอำนาจ...

เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล โดยศาลปกครองนครราชสีมาเห็นว่า คดีดังกล่าวอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองนครราชสีมา ในวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ศาลจังหวัดนครราชสีมา จึงโอนคดีดังกล่าวมายังศาลปกครองนครราชสีมา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๗๓/๒๕๕๙ ศาลปกครองนครราชสีมาพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๓๔๗/๒๕๕๙ คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่ง ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งที่ ๕๗๕/๒๕๕๐ ยืนตามคำสั่งศาลปกครองนครราชสีมาดังกล่าว ต่อมา วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ผู้ฟ้องคดีได้นำมูลคดีเดียวกันนี้มาฟ้องต่อศาลปกครองนครราชสีมาเป็นคดีนี้ โดยอ้างเหตุที่ได้มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขยายระยะเวลาการฟ้องคดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองจากเดิมที่กำหนดให้ต้องฟ้องคดีภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เป็นให้สามารถฟ้องคดีได้ภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ศาลปกครองนครราชสีมาได้มีคำสั่ง ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเพราะเหตุต้องห้ามมิให้ฟ้องซ้ำ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งที่ ๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ กลับคำสั่งของศาลปกครองนครราชสีมา เป็นให้รับคำฟ้องไว้พิจารณา ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดจะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๘ กำหนดว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ และจะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่คู่สัญญาจะได้อินยอมเสียค่าปรับ

/ให้แก่ทางราชการ...

ให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็น สัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ ข้อ ๕ กำหนดว่า ผู้รับจ้างจะต้องเริ่มทำงานที่รับจ้าง ณ สถานที่ที่กำหนดภายใน ๗ วัน นับถัดจากวันที่ผู้ว่าจ้างแจ้งเป็นหนังสือให้เริ่มทำงานและจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในกำหนด ๓๐๐ วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งให้เริ่มทำงานดังกล่าว ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่งหรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้างหรือควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย การที่ผู้ว่าจ้างไม่ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาดังกล่าวข้างต้น ไม่เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างพ้นจากความรับผิดชอบตามสัญญา ข้อ ๑๕ ที่กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานในเมื่อผู้ว่าจ้างต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่งเป็นจำนวนเงินวันละ ๕๐๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาหรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย ในระหว่างที่ผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิตามข้อ ๑๖ ก็ได้ และถ้าผู้ว่าจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้รับจ้างเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะปรับผู้รับจ้างจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย ข้อ ๑๖ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญา ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั้นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จได้ ผู้ว่าจ้างหรือผู้ที่รับจ้างทำงานนั้นต่อมีสิทธิใช้เครื่องใช้ในการก่อสร้าง สิ่งที่สร้างขึ้นชั่วคราวสำหรับงานก่อสร้างและวัสดุต่างๆ ซึ่งเห็นว่าจะต้องสงวนไว้เพื่อการปฏิบัติงานตามสัญญาตามที่เห็นสมควร ในกรณีดังกล่าว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมด หรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้น ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหาย ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกัน

/การปฏิบัติงาน...

การปฏิบัติงาน และค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานนั้นต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา และค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานเพิ่ม (ถ้ามี) ซึ่งผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินจำนวนใดๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก็ได้ และข้อ ๑๗ กำหนดว่า ค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้างตามสัญญา ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่าย หรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาก็ได้

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ตกลงว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาตามแบบรูปรายการละเอียดและเอกสารแนบท้ายสัญญาจำนวน ๒๐ รายการ เป็นจำนวนเงิน ๓๕,๔๙๔,๓๓๙.๙๕ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบพื้นที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างตามสัญญาจ้างดังกล่าวเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าปฏิบัติตามสัญญาในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ต่อมา เรือนจำกลางนครราชสีมาได้มีคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ต้องดำเนินการก่อสร้างตามสัญญา และในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีพื้นที่ที่ได้รับมอบให้ดำเนินการก่อสร้างมีลักษณะพื้นที่แตกต่างจากข้อกำหนดการถมดินตามที่แสดงในเอกสารราคากลางของกรมราชทัณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอรูปแบบแผนผังการถมดินต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง คณะกรรมการควบคุมการก่อสร้างจึงได้มีบันทึก ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ รายงานต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างว่าตามผังรูปแบบรายการตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีต้องถมดินขนาด ๑๒๕ x ๑๔๐ เมตร หรือเท่ากับ ๑๗,๕๐๐ ตารางเมตร แต่สภาพพื้นที่จริงสามารถถมด้านทิศใต้ได้เพียง ๑๒๐ เมตร หากถมเต็มพื้นที่ตามสัญญาต้องมีการรื้อถอนบ้านพักข้าราชการออกอีกจำนวน ๖ หลัง ต่อมา วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือแจ้งผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ได้ทำการปรับเปลี่ยนผังการถมดินให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างตามแนวเขตของที่ดินจริง ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ตกลงทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ เฉพาะผังการถมดินกันในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างและส่งมอบงานพร้อมทั้งรับเงินค่าจ้างจำนวน ๕ ครั้ง หลังจากวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ อันเป็นวันสิ้นสุดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ แจ้งขอเรียกร้องการปรับกรณีผิดสัญญาจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลาง

/นครราชสีมา...

นครราชสีมาไปยังผู้ถูกฟ้องคดี และได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง เงินค่าปรับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าจะยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้นตามระเบียบดังกล่าวหรือไม่ประการใด ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่ายินยอมเสียค่าปรับอันเนื่องมาจากความผิดที่เกิดจากการกระทำของบริษัทให้แก่ทางราชการตามระเบียบโดยไม่มีเงื่อนไข ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจรับงานของผู้ถูกฟ้องคดีในครั้งที่ ๖ ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๕ และครั้งที่ ๗ ในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ต่อมา ในวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ โดยตกลงแก้ไขงวดงาน เพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอนการทำงานที่แท้จริงและเพื่อให้เกิดสภาพคล่อง ภายหลังจากมีการทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีการตรวจรับงานอีกจำนวน ๒ ครั้ง คือ ครั้งที่ ๘ และครั้งที่ ๙ ในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยด่วน และผู้ฟ้องคดีได้รับรายงานจากเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีการนำวัสดุที่ใช้ในการปรับปรุงเรือนจำเข้ามาเพิ่มเติมและมีการหยุดงานต่อเนื่องในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นมา ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๖ อุทธรณ์คำสั่งบอกเลิกสัญญาจ้าง ต่อมา วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์โดยกรมราชทัณฑ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ซึ่งในประเด็นปัญหาที่ว่า นับตั้งแต่ที่ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบพื้นที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อใช้เป็นสถานที่ก่อสร้างตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ และผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าปฏิบัติงานตามสัญญาในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ จนถึงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่มีการทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ เฉพาะผังการถมดิน ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าดำเนินการก่อสร้างงานที่รับจ้างหรือไม่ นั้น ปรากฏตามรายงานการควบคุมงานก่อสร้างว่า ในระหว่างวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ มีการดำเนินการสำรวจพื้นที่ หาแนว ดอกหมุด ในระหว่างวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ มีการดำเนินการทำผังบริเวณโครงการ ผังงานถมดิน ผังงานขุดต้นไม้

/ในระหว่าง...

ในระหว่างวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ มีการดำเนินการ รื้อถอนต้นไม้และอาคาร ในระหว่างวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ มีการดำเนินการถมดิน ปรับพื้นที่ และในระหว่างวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ มีการดำเนินการสร้างที่ทำการชั่วคราว ที่พักคนงาน อ่างอาบน้ำ ห้องส้วม วางหมุดแนวอาคาร และประกอบบันไดขึ้น กรณีจึงรับฟังได้ว่า ในระหว่าง วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งได้รับมอบพื้นที่จนถึงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดี ได้เข้าดำเนินการก่อสร้าง อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงปรากฏเช่นกันว่า ในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ เรือนจำกลางนครราชสีมาได้มีคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ต้องดำเนินการก่อสร้างตามสัญญา และในวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่ามีพื้นที่ ที่ได้รับมอบให้ดำเนินการก่อสร้างมีลักษณะพื้นที่แตกต่างจากข้อกำหนดการถมดินตามที่ แสดงในเอกสารราคากลางของกรมราชทัณฑ์ ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสนอรูปแบบแผนผังการถมดิน ต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งต่อมาในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ กรมราชทัณฑ์ ได้มีหนังสือแจ้งผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ได้ทำการปรับเปลี่ยนผังการถมดิน ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างตามแนวเขตของที่ดินจริง จนทำให้มีการทำสัญญาแก้ไข เพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ เฉพาะผังการถมดิน โดยช่วงระยะเวลาที่ปรากฏ ตามรายงานการควบคุมงานก่อสร้างว่า ในระหว่างวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ มีการดำเนินการทำผังบริเวณโครงการ ผังงานถมดิน ผังงานขุดต้นไม้ และในระหว่างวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ มีการดำเนินการ รื้อถอนต้นไม้และอาคาร เป็นช่วงระยะเวลาที่เรือนจำกลางนครราชสีมาได้มีคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้าง ที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ต้องดำเนินการก่อสร้างตามสัญญา และเป็นช่วงระยะเวลาเดียวกันกับที่ ผู้ฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ในวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นบ้านพักข้าราชการจำนวน ๓ หลัง และต้นไม้ ออกจากพื้นที่ ทำให้ในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติงานได้ กรณีจึงต้อง รับฟังว่า ในระหว่างวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ซึ่งรวมระยะเวลา ๒๐ วัน เป็นช่วงระยะเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างงานที่รับจ้างได้ โดยเป็น ความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี ส่วนกรณีการเปลี่ยนแปลงผังถมดินนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏ

/ตามรายงาน...

ตามรายงานการควบคุมงานก่อสร้างว่า มีการดำเนินการถมดิน ปรับพื้นที่ในระหว่างวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เท่านั้น โดยไม่ปรากฏ การดำเนินการในส่วนดังกล่าวในช่วงระยะเวลาอื่น ซึ่งคณะกรรมการควบคุมงานได้ระบุ ข้อความเพิ่มเติมทำรายงานการควบคุมงานก่อสร้างในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ว่า เรียนผู้บัญชาการเรือนจำ บริษัท ดีโคเทค จำกัด ผู้รับจ้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา ได้ดำเนินการถมดินปรับพื้นที่ ดังนี้ ด้านหน้าตามแนวถนนสรรพสิทธิ์ เป็นระยะทางยาว ๑๓๐ เมตร ด้านติดแนวกำแพงเรือนจำเดิม เป็นระยะทางยาว ๑๔๐ เมตร ด้านติดแนวคอกสุกร เป็นระยะทางยาว ๑๒๐ เมตร คณะกรรมการควบคุมงานได้ทำการตรวจสอบแล้ว ทางบริษัท ได้ทำการถมดินปรับพื้นที่โดยบดอัดแน่น ๓๐% ตามเฉลี่ยความสูง ๐.๕๐ เมตร ตามขนาดพื้นที่ เฉลี่ย ๑๒๕ x ๑๔๐ ตารางเมตร เสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเป็นพื้นที่ ที่ได้รับมอบให้ดำเนินการก่อสร้างมีลักษณะพื้นที่แตกต่างจากข้อกำหนดการถมดิน ตามที่แสดงในเอกสารราคากลางของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอเสนออนุมัติ รูปแบบแผนผังการถมดินต่อประธานกรรมการตรวจการจ้าง และตามหนังสือของคณะกรรมการ ควบคุมงาน ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่เรียนประธานกรรมการตรวจการจ้างว่า คณะกรรมการได้ควบคุมดูแลการปรับพื้นที่ถมดินอัดแน่นตามผังถมดินในสัญญาจ้างเหมา ขนาดพื้นที่ถมดิน ๑๒๕ x ๑๔๐ = ๑๗,๕๐๐ ตารางเมตร ปรากฏว่ามีอุปสรรคในพื้นที่ถมดิน อันเนื่องจากพื้นที่แนวถมดินด้านทิศใต้ติดคอกสุกร มีระยะทางเพียง ๑๒๐ เมตร หากถมดินให้ ได้ระยะ ๑๒๕ เมตร ตามผังถมดิน จะต้องรื้อถอนอาคารบ้านพักเจ้าพนักงานเรือนจำ จำนวน ๖ หลังคาเรือน แต่แถวถมดินด้านทิศเหนือติดถนนสรรพสิทธิ์สามารถขยายระยะทางได้เป็น ๑๓๐ เมตร ดังนั้น ตามที่ บริษัท ดีโคเทค จำกัด ขอแก้ไขผังถมดิน ด้านหน้าทิศเหนือ เป็นระยะทาง ๑๓๐ เมตร ด้านหลังทิศใต้ เป็นระยะทาง ๑๒๐ เมตร ส่วนด้านทิศตะวันออก และทิศตะวันตกเป็นระยะทาง ๑๔๐ เมตร ตามเดิม บริษัทฯ ขอแก้ไขผังถนนและลาน คอนกรีต ผังหมายเลข ๕/๗ และผังถมดิน หมายเลข ๗/๗ กรมราชทัณฑ์โดยส่วนออกแบบ ก่อสร้าง ได้แก้ไขผังถมดินและลานคอนกรีต มาในผังเดียวกัน หมายเลข ๕/๗ คณะกรรมการ ควบคุมงานได้พิจารณาแล้วไม่เกิดผลเสียหายต่อทางราชการแต่อย่างใด ซึ่งต่อมาวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือแจ้งผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมาว่า ได้ทำการปรับเปลี่ยนผังการถมดินให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างตามแนวเขตของที่ดิน

/จริงและได้มี...

จริงและได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๔๔ เฉพาะผังการถมดินในวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งมอบงานในส่วนของรายการที่ ๑๙ ซึ่งเป็นรายการถมดินปรับพื้นที่และได้รับเงินค่าจ้างจากงานดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ จำนวน ๑,๓๖๕,๒๗๕ บาท กรณีจึงเห็นได้ว่า พื้นที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการถมดินเสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ซึ่งด้านหน้าตามแนวถนนสรรพสิทธิ์ มีระยะทางยาว ๑๓๐ เมตร ด้านติดแนวกำแพงเรือแจ่มมีระยะทางยาว ๑๔๐ เมตร และด้านติดแนวคอกสุกรมีระยะทางยาว ๑๒๐ เมตร กับพื้นที่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ขอแก้ไขผังการถมดินและได้รับการอนุมัติในภายหลัง ซึ่งด้านหน้าทิศเหนือมีระยะทาง ๑๓๐ เมตร ด้านหลังทิศใต้มีระยะทาง ๑๒๐ เมตร ส่วนด้านทิศตะวันออก และทิศตะวันตกมีระยะทาง ๑๔๐ เมตร มีขนาดพื้นที่เท่ากัน และการขออนุมัติแก้ไขผังการถมดินของผู้ถูกฟ้องคดีก็เป็นเพียงการขออนุมัติภายหลังจากที่ได้ดำเนินการถมดินเสร็จเรียบร้อยแล้ว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ในระหว่างการปรับเปลี่ยนผังการถมดินให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างตามแนวเขตของที่ดินจริง ในระยะเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้มีอุปสรรคจนถึงขนาดไม่อาจเข้าปฏิบัติงานตามสัญญาได้แต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการรื้อถอนอาคารสิ่งก่อสร้างที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ต้องดำเนินการก่อสร้างตามสัญญา และการปรับเปลี่ยนผังการถมดินให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ก่อสร้างตามแนวเขตของที่ดินจริงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างงานที่รับจ้างได้เพียง ๒๐ วัน เท่านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งงานงวดที่ ๖ งวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ ของงานก่อสร้างรายการที่ ๑ อาคารที่ทำการ ๒ ชั้น และผู้ฟ้องคดีได้ตรวจรับงานดังกล่าวเป็นครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังจากครบกำหนดเวลาก่อสร้างตามสัญญาไปแล้วจำนวน ๒๔๒ วัน อีกทั้งเมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ และวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๖ เร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีรีบดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังคงไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาได้ ซึ่งต่อมาผู้ฟ้องคดีต้องดำเนินการประกวดราคาจ้าง และได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท สหศิลากาญจน์ (๑๙๙๐) จำกัด เป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างในส่วนของงานที่ยังไม่แล้วเสร็จในวงเงิน ๑๖,๔๘๘,๖๓๔.๐๓ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทำงานล่าช้าและไม่สามารถทำงานตามสัญญาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดอันเป็นการผิดสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ตามข้อสัญญา ข้อที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดี

/ไม่สามารถ...

ไม่สามารถเข้าทำการก่อสร้างและไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาไม่ใช่ความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี นั้น จึงรับฟังได้บางส่วน

คดีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิปรับผู้ถูกฟ้องคดีเพียงใด โดยพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๘ ได้กำหนดว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ และจะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้างให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็น ซึ่งจากบทบัญญัติของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว การจะมีค่าปรับเพียงใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของคู่สัญญาในการรักษาและเคารพข้อสัญญา ตลอดจนพฤติการณ์แวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป แต่มิได้หมายความว่าค่าปรับตามสัญญาจะต้องจำกัดไว้ไม่เกินจำนวนร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้างหรือค่าพัสดุเท่านั้น และในขณะที่เดียวกันก็ไม่อาจอ้างบทบัญญัติดังกล่าวมาเป็นเหตุให้ต้องลดค่าปรับลงไปเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของวงเงินสัญญาจ้างได้แต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หลังจากครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จได้ตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ แจ้งขอเรียกร้องการปรับกรณีผิดสัญญาจ้างก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมาไปยังผู้ถูกฟ้องคดี และหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดี เรื่อง เงินค่าปรับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๓๘ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า จะยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ทางราชการโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้นตามระเบียบดังกล่าวหรือไม่ประการใด ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๕ แจ้งแก่ผู้ฟ้องคดีว่ายินยอมเสียค่าปรับอันเนื่องมาจากความผิดที่เกิดจากการกระทำของบริษัทให้แก่ทางราชการตามระเบียบโดยไม่มีเงื่อนไข และภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาก่อสร้างปรับปรุงเรือนจำกลางนครราชสีมา โดยตกลงยินยอมแก้ไขงวดงานเพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอนการทำงานที่แท้จริง และเพื่อให้เกิดสภาพคล่องในด้านการเงินแก่ผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีการนำวัสดุที่ใช้ในการปรับปรุงเรือนจำเข้ามาเพิ่มเติมและมีการหยุดงานต่อเนื่องในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นมา อันแสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่รักษาและเคารพในข้อสัญญา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี

/ไม่สามารถ...

ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาและส่งมอบงานล่าช้าพ้นเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีบอกเลิกสัญญารวม ๓๗๕ วัน โดยคิดเป็นค่าปรับวันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท คิดเป็นค่าปรับจำนวน ๑๓,๓๑๐,๓๗๗.๕๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๓,๓๑๐,๓๗๗.๕๐ บาท แต่ในระหว่างวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ซึ่งรวมระยะเวลา ๒๐ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการก่อสร้างงานที่รับจ้างได้ โดยเป็นความบกพร่องของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงต้องนำระยะเวลาดังกล่าวมาหักออกจากจำนวนวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญาและส่งมอบงานล่าช้าด้วย ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเวลา ๓๕๕ วัน วันละ ๓๕,๔๙๔.๓๔ บาท คิดเป็นค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๑๒,๖๐๐,๔๙๐.๗๐ บาท ผู้ฟ้องคดีได้นำเงินค่าจ้างค้างจ่ายจากการตรวจรับงานครั้งที่ ๖ จำนวน ๒,๙๕๑,๗๖๓ บาท จากการตรวจรับงานครั้งที่ ๗ ครั้งที่ ๘ และ ครั้งที่ ๙ จำนวน ๕,๕๑๒,๙๙๑ บาท และหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ๑,๗๗๔,๗๑๗ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๐,๒๓๙,๔๗๑ บาท มาหักออกจากค่าปรับที่จะต้องชำระให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีด้วยตามข้อ ๑๗ ของสัญญาจ้างแล้ว กรณีจึงคงเหลือเงินค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒,๓๖๑,๐๑๙.๗๐ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีให้ชำระเงินค่าปรับภายใน ๑๕ วัน และผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๗ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้นำเงินมาชำระตามที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือแจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดของต้นเงินค่าปรับ ๒,๓๖๑,๐๑๙.๗๐ บาท ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว นับถัดจากวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นวันครบกำหนดชำระเงินตามหนังสือแจ้งจนถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑,๖๓๖ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๗๙๓,๖๙๐.๗๔ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับและดอกเบี้ยที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๓,๑๕๔,๗๑๐.๔๔ บาท แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีคำขอในชั้นอุทธรณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันผิดนัดจนถึงวันฟ้องคดีรวมเป็นเงินเพียง ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท ศาลจึงไม่อาจพิพากษาเกินคำขอ อย่างไรก็ดี โดยที่กรณีนี้เป็นหนี้ค้างชำระกันมาเป็นเวลานาน ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหนี้สมควรได้รับดอกเบี้ยถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จด้วย ดังนั้น จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชดใช้เงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/รวมเป็นเงิน...

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท รวมทั้งชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี
ของต้นเงิน ๒,๓๖๑,๐๑๙.๗๐ บาทดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ
ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้
เงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท
ตามอุทธรณ์ รวมทั้งให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าปรับจำนวน
๒,๓๖๑,๐๑๙.๗๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่
วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยในชั้นศาลปกครองชั้นต้น
ให้คืนตามส่วนของการชนะคดี ส่วนในชั้นอุทธรณ์ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดี

นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายกิตตนัย ธรรมรัช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายจิรศักดิ์ จิรวดี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีรรัฐ อร่ามทวีทอง

มีความเห็นแย้ง

/ความเห็นแย้ง...

○ ความเห็นแย้ง

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๑๘/๒๕๕๕

ข้าพเจ้า นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์ ตุลาการเจ้าของสำนวน ตุลาการฝ่ายเสียงข้างน้อย ไม่เห็นฟ้องด้วยกับองค์คณะฝ่ายเสียงข้างมาก กรณีที่ให้ศาลปกครองสูงสุดสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองชั้นต้นตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงขอทำความเห็นแย้ง ดังนี้

๑. คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยเป็นคดีมีทุนทรัพย์ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ชำระค่าธรรมเนียมศาลในชั้นของศาลปกครองชั้นต้น ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด โดยขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับตามสัญญาจ้างพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี รวมจำนวน ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้อุทธรณ์ในชั้นของศาลปกครองสูงสุดได้ชำระค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ ต่อมา ศาลปกครองสูงสุดได้พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้เงินค่าปรับพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๕๓๒,๗๗๑.๔๕ บาทตามอุทธรณ์ รวมทั้งให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินค่าปรับจำนวน ๒,๓๖๑,๐๑๙.๗๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา แต่ในส่วน of ค่าธรรมเนียมศาลนั้น องค์คณะฝ่ายข้างมากมีมติให้สั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นด้วย

๒. ข้าพเจ้าเห็นว่า ค่าธรรมเนียมศาลเป็นเงินที่ให้ผู้เสนอข้อหาต่อศาลในชั้นศาลใด เป็นผู้มีหน้าที่ชำระ เพราะเหตุที่ได้มีการเสนอข้อหาที่ต้องมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับข้อหาดังกล่าวในศาลชั้นนั้น อันมีลักษณะเป็น “ค่าธรรมเนียม” ในการใช้บริการสาธารณะ (ทางด้านกระบวนการยุติธรรม) และเพื่อให้ผู้เสนอข้อหาต่อศาลได้ตรงรองให้รอบคอบเกี่ยวกับจำนวนทุนทรัพย์ที่ขอเรียกร้อง ดังนั้น อำนาจศาลในการพิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม จึงเป็นอำนาจของศาลชั้นที่ทำการพิจารณาคดีนั้น ในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้นำคดีมาฟ้องโดยเป็นฝ่ายเสนอข้อหาต่อศาล ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามกฎหมายในการชำระค่าธรรมเนียมศาล เมื่อศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง

/ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมายจึงไม่มีกรณีที่ต้องสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาล ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่ได้มีคำสั่งให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองชั้นต้นให้แก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นอำนาจของศาลปกครองชั้นต้นที่จะพิจารณาสั่งให้เป็นไปตามกฎหมายเช่นนั้นได้ ส่วนในชั้นอุทธรณ์คำพิพากษา เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายอุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นฝ่ายที่มีหน้าที่ชำระค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์อีกจำนวนหนึ่ง การที่ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาและพิพากษาเป็นคุณกับคู่กรณีฝ่ายที่อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงชอบที่จะได้รับคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นที่ตนเป็นฝ่ายเสนอข้อหาและได้ผลคำพิพากษาเป็นคุณแก่ฝ่ายตนให้ชนะคดี การสั่งในส่วนที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองสูงสุดจึงต้องเป็นค่าธรรมเนียมเฉพาะในชั้นอุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นฝ่ายชนะคดีในชั้นอุทธรณ์เท่านั้น เพราะเป็นค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นของศาลปกครองสูงสุด ดังนั้นตามกฎหมาย อำนาจในการสั่งเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม จึงย่อมเป็นอำนาจของศาลที่ทำการศึกษาพิจารณาในชั้นนั้นๆ ศาลต่างชั้นกันย่อมไม่อาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลอื่นได้

ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดีเท่านั้น ไม่มีอำนาจสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นศาลปกครองชั้นต้นตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามข้อสังเกตและตามแนวทางที่เคยปฏิบัติมาแต่อย่างใด

(นายบุญอนันต์ วรรณพานิชย์)

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

